

meldt efter anden lovgivning, kan være omfattet af reglerne i konventionens artikel 4. Arbejdsministeriet vil tage højde herfor i forbindelse med den aktuelle revision af bekendtgørelse nr. 466 af 14. september 1981 om registret for stoffer og materialer, som forventes afsluttet medio 2000. Da arbejdsmiljøoplysninger – og derved arbejdsmiljøområdet – ikke vurderes at være omfattet af definitionen i artikel 2, stk. 3, vurderer Arbejdsministeriet, at de øvrige dele af konventionen heller ikke vil være relevante på Arbejdsministeriets ressortområde.

Det er By- og Boligministeriets vurdering, at områder, der vedrører indretning og udformning af boliger, herunder spørgsmål om indeklima, generelt falder udenfor konventionen. Tilsvarende regulerer ministeriet ikke konkrete aktiviteter, der er omfattet af konventionens artikel 6. Dog ligger ministeriets ressort i enkelte tilfælde indenfor konventionens område. Der tænkes herunder f.eks. på områder, der beskæftiger sig med forureningens indvirkninger på bygninger m.v. Her gælder konventionens regler i artikel 5 og 7-9, men ministeriet vurderer ikke, at der er behov for ændring af retstilstanden for at sikre konventionens overholdelse. Hvad angår artikel 5 bemærkes, at almindelige offentlighedsregler og principper om, at myndighederne skal sikre sagernes oplysning, systematisere oplysninger (journalisering, arkivering m.v.) og yde generel vejledning i, hvorledes oplysningerne kan stilles til rådighed for befolkningen, sikrer konventionens overholdelse. Angående artikel 7-9 bemærkes, at der i praksis sker forudgående inddragelse af borgerne i det omfang, som forudsættes efter disse regler, og der eksisterer den fornødne adgang til prøvelse.

Indenrigsministeriet vurderer, at dele af ministeriets ressort er omfattet af konventionen, idet beredskabsområdet bl.a. beskæftiger sig med nukleare anlæg og enkelte andre bilagsaktiviteter indenfor energisektoren, kemisk industri, rørledninger til transport af gas, olie eller kemikalier og anlæg til opbevaring af råolieprodukter. Her vil ministeriet kunne ligge inde med miljøoplysninger, men dette reguleres, som ovenfor anført, af lov om aktindsigt i miljøoplysninger. For så vidt angår artikel 5 er det ministeriets vurdering, at denne artikel omfatter dele af ministeriets virksomhed, men det vurderes ikke, at det giver anledning til ændring af regler eller praksis. Endvidere vurderes det, at konventionens artikel 6 er relevant i forhold til de ovenfor nævnte bilagsaktiviteter. Aktiviteterne reguleres dog (samtidig) af planlovens VVM-regler og/eller miljøbeskyttelseslovens regler om (i)-mærkede aktiviteter, hvorved offentlighedens inddragelse og muligheder for at klage sikres via disse regel-

sæt. Med hensyn til artikel 7-8 vurderer ministeriet, at der i praksis sker inddragelse af borgerne i det omfang, som forudsættes efter konventionen.

Fødevarerministeriet vurderer, at ministeriets ressort på en række områder er omfattet af konventionen, herunder for så vidt angår struktur- og støttelovgivningen vedrørende landbruget, gødskningsloven og visse dele af fiskerilovgivningen.

På strukturområdet findes bl.a. konkrete sager om store jordfordelinger med mere end 75 lodsejere og sager om tilladelser til husdyrhold over 500 dyreenheder. Disse aktiviteter er omfattet af konventionens artikel 6. Aktiviteterne reguleres dog (samtidig) af planlovens VVM-regler og/eller miljøbeskyttelseslovens regler om (i)-mærkede aktiviteter, hvorved offentlighedens inddragelse og muligheder for at klage sikres via disse regelsæt. Hvad angår offentlighedens inddragelse i plan- og regelarbejdet på strukturområdet, skønner ministeriet som udgangspunkt, at de nuværende muligheder for høring, inddragelse af udvalg mv. opfylder konventionens krav. Dog vil der på dette område være behov for at ændre Strukturdirektoratets retningslinier for amtsrådenes udpegning af de særligt følsomme landbrugsområder, jf. reglerne i bekendtgørelse nr. 193 af 26. marts 1999 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger, således at det sikres, at amtskommunerne forudgående inddrager offentligheden i forbindelse med udpegningen. Tilsvarende gør sig muligvis gældende på andre områder, herunder f.eks. i forbindelse med administration af tilskud til læhegn, hvor praksis i givet fald vil blive tilpasset konventionen.

Vedrørende gødskningsloven og fiskeriloven vurderer Fødevarerministeriet, at disse områder ikke giver anledning til ændringer af reglerne. På disse områder træffes der ikke konkrete afgørelser, der er omfattet af konventionens artikel 6, og planlægning og regeludstedelse foregår efter ministeriets vurdering efter retningslinierne i konventionen.

For så vidt angår konventionens artikel 5 vurderer Fødevarerministeriet generelt, at der inden for de områder, der berøres af konventionen, eksisterer de fornødne regler til konventionens overholdelse.

Trafikministeriets område berøres af konventionen i forhold til regulering af vej- og jernbaneanlæg samt i forbindelse med udøvelse af statens højhedsret over søterritoriet.

Hvad angår vej- og jernbaneanrådet bemærker Trafikministeriet, at dette reguleres af planlovens VVM-regler, der efter Miljø- og Energiministeriets vurdering sikrer overholdelse af konventionens artikel 6 og 9. For så vidt angår konkrete aktiviteter, der ved-